

Flamingo'nun Kayıp Pembesi

Ebru Mina TOMURCUK

Flamingo'nun Kayıp Pembesi

Ebru Mina TOMURCUK

Gün doğumunda sakın bir gölde, Flora adında bir flamingo yuvasında uyandı. Uzun, kıvrık boynunu gerdi ve yuvarlak kara gözlerini kırıştırdı. Su durgundu ve gökyüzü yumuşacıktı. Ama Flora suya yansımalarına baktığında nefesi kesildi. Tüyleri artık pembe değildi. Griydiler, hepsi gri!

Flora suya baktı. Tüyleri her zaman bir deniz kabuğunun içi gibi yumuşak pembeydi. Şimdi yağmur bulutlarına benziyorlardı. Boğazında bir düğüm hissetti. "Olamaz," diye fısıldadı. "Pembeme ne oldu?" Yüzünü kanadının altına sakladı. Kimsenin onu görmesini istemiyordu.

Tam o sırada Flora'nın en iyi arkadaşı, Sam adında bir kaşıkçı kuşu yanına paytak paytak geldi. Sam'in beyaz ve gri tüyleri ve kaşık şeklinde yassı bir gagası vardı. Bir bacağına küçük, örgülü bir çim bilezik taşıyordu. "Günaydın, Flora!" dedi neşeyle. Ama Flora sadece iç çekip başını çevirdi. Sam başını yana eğdi. "Ne oldu?" diye sordu yumuşakça.

Flora yavaşça yüzünü açtı. "Bana bak, Sam," dedi. "Pembem gitti. Bembeyaz gri oldum. Çok solgun ve sıradan görünüyorum." İnce bir bacağını uzattı ve başını öne eğdi. "Böyle görünmek istemiyorum. Herkes artık güzel olmadığımı düşünecek." Sam yaklaştı. "Sen hâlâ sensin, Flora," dedi usulca.

Sam onun yanına, çamurlu kıyıya oturdu. "Geçen yaz suyun üzerinde yarıştığımızı hatırlıyor musun?" diye sordu. Flora başını salladı. "O kadar çok gülmüştün ki neredeyse düşecektin. O zaman renginin hiç önemi yoktu. Sadece mutluyduk." Flora Sam'e baktı. "Ama bu farklı," dedi. "Şimdi griyim. Ya arkadaşlarım beni sevmezse?"

Sam başını salladı. "Gerçek arkadaşlar renklere aldırılmaz," dedi. "Onlar nezakete, eğlenceye ve birlikte olmaya önem verir." Flora ona inanmak istiyordu. Ama hâlâ üzgündü. Gri tüyelerine baktı ve iç çekti. "Belki haklısın," dedi. "Ama kendim gibi hissetmiyorum." Sam ona usulca dürttü. "Hadi biraz yürüyelim," dedi.

Flora ve Sam kıyı boyunca yürüdüler. Flora başını öne eğik tutuyordu. Bir grup ördeğin yanından geçtiler. "Merhaba, Flora!" diye vakladı bir ördek. "Bugün farklı görünüyorsun." Flora'nın yanakları kızarabilseydi kızarırdı. Saklanmak istedi. Ama Sam dimdik durdu ve "Flora hâlâ Flora. Ve o benim arkadaşım," dedi. Ördekler gülümsedi ve yüzmeye devam ettiler.

Sonra bir kayanın üzerinde güneşlenen bir kaplumbağayla karşılaştılar. "Flora, tüylerin gri!" dedi kaplumbağa. "Kirlendin mi?" Flora'nın yanağından bir damla yaş yuvarlandı. Sam söze girdi. "Renkler değişir," dedi. "Ama kalpler değişmez. Flora'nın kalbi iyi. Önemli olan bu." Kaplumbağa başını salladı. "Haklısın," dedi. "Kusura bakma, Flora."

Flora Sam'e baktı. "Ne söyleyeceğini her zaman biliyorsun," dedi. Sam gülümsedi. "Arkadaşlar bunun içindir," dedi. Sazların yanındaki sessiz bir yere yürüdüler. Flora yansımasına yeniden baktı. Gri tüyler güneş ışığında parılıyordu. "Belki gri o kadar da kötü değildir," dedi yavaşça. "Sadece farklı." Sam başını salladı. "Farklı da güzel olabilir."

Flora yapmayı sevdiği her şeyi düşündü. Sığ suda dans etmeyi severdi. Küçük karidesler aramayı severdi. Sam'le gün batımını izlemeyi severdi. Bunların hiçbiri pembe tüylere ihtiyaç duymuyordu. "Biliyor musun," dedi, "içimde hâlâ kendim gibi hissediyorum." Sam gülümsedi. "Çünkü hâlâ sensin," dedi.

Flora dimdik ayağı kalktı. Uzun boynunu gerdi ve gri tüylerini kabarttı. "Geri dönmeye hazırım," dedi. "Saklanmama gerek yok." Sam kanatlarını çırpı. "İşte tanıdığım Flora!" diye sevindi. Birlikte sürüye geri yürüdüler. Flora başını yüksek tuttu. Biraz gergindi ama aynı zamanda cesurdu.

Sürüye vardıklarında diğer flamingolar ona baktı. "Flora, ne oldu?" diye sordu biri. Flora derin bir nefes aldı. "Tüylerim griye döndü," dedi. "Ama ben hâlâ benim. Hâlâ dans etmeyi ve gülmeyi seviyorum. Ve hâlâ hepinizi önemsiyorum." Flamingolar birbirlerine baktılar. Sonra biri öne çıktı. "Rengini önemsemiyoruz," dedi. "Seni önemsiyoruz."

Flora göğsünde sıcak bir duygu hissetti. Bu, herhangi bir pembe tüyden daha iyiydi. "Teşekkür ederim," dedi. "Değerimin rengimden değil, nezaketimden geldiğini öğrendim." Bütün flamingolar başlarını salladı. Sam kanadıyla ona çak yaptı. "Gördün mü?" dedi. "Sana söylemiştim." Flora güldü. Bütün gün attığı ilk gerçek kahkahaydı.

O akşam Flora ve Sam kıyıda oturup gün batımını izlediler. Flora turuncu ıřıkta gri t ylerine baktı. G m ři ve yumuřak g r n yorlardı. "Eskiden pembenin en iyi renk olduėunu d ř n rd m," dedi. "Ama řimdi, arkadaşlarımla olduėum s rece her rengin g zel olduėunu d ř n yorum." Sam bařını salladı. "Renkler deėiřse de dostluk deėiřmez," dedi.

Flora gülümsedi. "Arkadaşım olduğun için mutluyum, Sam," dedi. "Hâlâ ben olduğumu görmeme yardım ettin." Sam de gülümsedi. "Ben de arkadaşım olduğun için mutluyum, Flora," dedi. "Gri ya da pembe, sen harikasin." Yıldızlar çıkarken birlikte oturdular. Flora mutlu ve huzurluydu. Olduğu gibi sevildiğini biliyordu.

Ertesi sabah Flora uyandı ve tüylerine baktı. Hâlâ griydiler. Ama aldırmadı. Gerindi, esnedi ve Sam'i bulmaya gitti. "Günaydın, Sam!" diye seslendi. "Hadi dans etmeye gidelim!" Ve gittiler. Çünkü Flora, gerçek güzelliğin ne renk olursan ol, nazik olmaktan ve kendin olmaktan geldiğini öğrenmişti.